

TRUMP VOL QUE ELS ALTRES PAÏSOS PAGUIN TOT EL COST DE PROTECCIÓ QUE ELS EUA ELS DONEN

→ ogràfica i diplomàtica (que no és poca) corren el risc d'oblidar el simple principi que el mou. Trump vol que els altres països paguin tot el cost de la protecció hegemònica que els dóna. Els aliats haurien de gratar-se més la butxaca per les bases nord-americanes al seu territori i pels costos d'equipar i pagar els soldats que hi tenen. No és correcte tractar-lo d'aïllacionista, ja que Trump també ha proposat algunes aventures estrangeres, entre elles l'ocupació de l'Iraq i la confiscació dels seus jaciments de petroli. Més aviat té una visió romana de la política exterior, en què el rol de la resta del món és enviar tributs a la capital i estar agraïts per les guarnicions destacades.

Quantificar els danys

Per a aquells, com aquesta publicació [*The Economist*], que creuen en els beneficis de la globalització i de l'ordre liberal liderat pels Estats Units, aquesta visió del món és certament aterridora. Afortunadament, és probable que

EL TRIOMF DE TRUMP TÉ TOTS ELS INGREDIENTS DE SER UNA TRAGÈDIA PER ALS REPUBLICANS

Trump perdi les eleccions generals. A un candidat que dos terços dels nord-americans no veuen favorablement li costarà obtenir 65 milions de vots, que és més o menys el que necessitarà el candidat guanyador. El percentatge de dones que el rebutgen encara és més alt.

Però això serà un consol escàs, perquè fins i tot sense una victòria al novembre la coronació de Trump com a candidat provocarà danys. Durant els pròxims mesos, els votants sentiran una vegada i una altra que Hillary Clinton, la seva rival demòcrata, és una lladre i una mentidera. Gran part d'això quedarà encara que Clinton guanyi, cosa que farà enrabiar els qui s'ho hagin cregut i deixarà Clinton afeblida. Els aliats dels Estats Units observaran les eleccions amb por: sigui al Consell de Seguretat de les Nacions Unides o en converses bilaterals a Pequín, l'espectre de Trump planarà sobre cada trobada entre els Estats Units i una potència estrangera entre ara i el 8 de novembre.

El Partit Republicà, sempre dividit en faccions, es pot acabar fracturant. Encara que perdi, Trump haurà demostrat que hi ha un camí cap a la nominació que passa pel nativisme i pel populisme econòmic. Els muntanyencs saben que la ruta més segura per arribar al cim és la que ja ha estat recorreguda. Alguns republicans diran que el missatge de Trump, polint-ne les arestes més estelloses, podria donar-los la victòria la pròxima vegada. D'altres sostindran que va perdre perquè no era un conservador de veritat. Sense posar-se d'acord en què va anar malament, serà difícil forjar alguna cosa nova.

I, finalment, és clar, hi ha la possibilitat que guanyi. Clinton no és odiada per tants ciutadans com Trump, però la porció de gent que no la veu favorablement és molt més alta del que és habitual per a un candidat presidencial. Igual que la matança de París al desembre va donar força a la campanya de Trump, un atac terrorista o un altre esdeveniment que atemorís els nord-americans podria fer decantar el vot en aquest mateix sentit. L'equilibri de probabilitats hi va en contra, però no hi ha cap opció impossible. Per això el triomf de Donald Trump té tots els ingredients de ser una tragèdia per als republicans, per als Estats Units i per a la resta del món. •

Traducció d'Arnau Figueras

Avancem junts

Port de Barcelona

Port de Barcelona, el primer *hub* logístic del sud d'Europa.